Dosarul nr. 2-816/26
2-26119057-21-2-18092026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Partea introductivă:

09 noiembrie 2026 or. Cimișlia

Judecătorul Judecătoriei Cimișlia, Alexandru Ciorba, examinând în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societate cu Răspundere Limitată „Debit Lex” împotriva lui Ion Cazacu, cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

a c o n s t a t a t :

Partea descriptivă:

La 18 septembrie 2026, „Debit Lex” S.R.L., prin avocatul Ion Lunca, a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Ion Cazacu, solicitând încasarea a 5 000 de lei cu titlu de datorie la corpul creditului, a 1 917,30 de lei cu titlu de dobândă contractuală restantă, 560 de lei cu titlu de comision de gestionare și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din 4 000 de lei pentru asistență juridică, 349,10 de lei cu titlu de taxă de stat, a 200 de lei cu titlu de taxă de timbru și a 18,50 de lei pentru corespondență.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 13 februarie 2026, OCN „Ecofinance Technologies” SRL a încheiat cu Ion Cazacu contractul de credit nebancar nr. *****, prin care i-a acordat o linie de credit în limita sumei de 5 000 lei, pe un termen de 60 de luni. Reclamanta a susținut că pârâtul a solicitat creditul online, a semnat contractul prin aplicarea semnăturii electronice simple și a primit integral suma prin transfer bancar.

A menționat că, potrivit contractului, pârâtul urma să achite lunar o plată minimă egală cu 5% din soldul curent al liniei de credit, la care se adăuga dobânda contractuală. Rata dobânzii a fost stabilită la 49,9685% anual, aplicabilă soldului zilnic, iar comisionul de gestionare a creditului la 0,04% pe zi.

Reclamanta a invocat că a dobândit creanța și drepturile accesorii în baza contractului de cesiune din 19 mai 2026 și că pârâtul și-a dat acordul la cesiune prin semnarea contractului de credit. A susținut că l-a informat despre cesiune prin scrisoare recomandată, invocând avizul de recepție și chitanța poștală, precum și prin apeluri telefonice. Potrivit reclamantei, demersurile de soluționare amiabilă au rămas fără rezultat.

Reclamanta a arătat că pârâtul nu a respectat graficul de rambursare și că, potrivit evidenței contabile, nu a achitat nicio sumă la principal, dobândă sau comision. La 3 iulie 2026, întârzierea era de 112 zile, iar soldul datoriei constituia 6 239 lei, din care 5 000 lei principal, 959 lei dobândă contractuală și 280 lei comision de gestionare. Pentru perioada de după cesiune, reclamanta a calculat suplimentar 958,30 lei dobândă și 280 lei comision.

Astfel, a solicitat încasarea sumei totale de 7 477,30 lei, formată din 5 000 lei datorie la corpul creditului, 1 917,30 lei dobândă contractuală și 560 lei comision de gestionare. Cu privire la cheltuielile de judecată, reclamanta a solicitat compensarea onorariului de 4 000 lei achitat avocatului Ion Lunca, a taxei de stat de 349,10 lei, a taxei de timbru de 200 lei și a cheltuielilor de corespondență de 18,50 lei.

În conformitate cu art. 276^{3} alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă este scrisă.

În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

Prin încheierea din 21 septembrie 2026 a Judecătoriei Cimișlia, cererea a fost acceptată spre examinare în procedura scrisă, în condițiile art. 276^{2}–276^{4} din Codul de procedură civilă.

La 24 septembrie 2026, pârâtul Cazacu Ion a recepționat încheierea de primire a instanței de judecată din 21 septembrie 2026 precum și copia acțiunii cu anexe (f.d. 32).

În conformitate cu art. 276^{4} alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. După ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Partea motivată:

Studiind materialele cauzei şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea cu valoare redusă, judecătorul conchide că cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Potrivit art. 276^2 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Conform art. 276^3 alin.(1)–(3) din Codul de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.

Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinînd cont de împrejurările cauzei, nu sînt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

Potrivit art. 276[4] alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii.

Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

În contextul pretențiilor deduse judecării, judecătorul reține că, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Judecătorul statuează că, prin prisma iminenței respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pornind de la necesitatea asigurării dreptului părților la o hotărâre motivată, judecătorul își va motiva concluziile în prezenta speță, prin prisma analizei argumentelor prezentate de către părți, raportate la materialele cauzei civile și la cadrul legal incident.

Conform art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform dispozițiilor prevederilor art. 10 din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

Potrivit prevederilor art. 312 din Codul civil, consimţământ este manifestarea, exteriorizată, de voinţă a persoanei de a încheia un act juridic.

Consimţământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenţia de a produce efecte juridice şi nu este viciat.

Intenția de a produce efecte juridice se determină din declarația sau comportamentul persoanei, așa cum ea a fost înțeleasă în mod rezonabil de către cealaltă parte a actului juridic sau, în cazul actelor juridice unilaterale, de către persoana căreia actul îi este destinat.

Conform art. 774 din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi.

Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

În corespundere cu art. 775 din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin.(1).

Articolul 776 din Codul civil, statuează că obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 992 din Codul civil, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Conform art. 1763 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobînzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții.

Conform art. 1773 alin. (1) din Codul civil, creditorul poate cesiona contractul de credit unei bănci sau organizației de creditare nebancară cu sediul sau sucursală în Republica Moldova fără acordul celeilalte părţi contractante. Concomitent cu cesiunea contractului de credit, creditorul poate cesiona, total sau parţial, şi garanţiile şi alte drepturi accesorii constituite în legătură cu obligaţiile asumate prin contractul de credit, fără acordul celeilalte părţi contractante şi/sau al terţilor care le-au constituit.

La caz, actele de cesiune privesc transmiterea dreptului de creanță, care se examinează potrivit normelor privind cesiunea de creanță și dispozițiilor speciale privind creditul pentru consumatori.

Din analiza materialului probator, la caz s-a constatat că la 13 februarie 2026 între OCN „Ecofinance Technologies” SRL și Ion Cazacu a fost încheiat contractul de credit nr. *****, conform căruia, creditorul și-a asumat obligația de a acorda o sumă de bani ca împrumut, la caz limita maximă a creditului fiind de 5 000 (cinci mii) lei, iar debitorul s-a obligat să primească și să ramburseze suma creditului, inclusiv dobânda și comisioanele prevăzute în cerere și contract. Termenul de rambursare a creditului, convenit de părți, a fost stabilit de 60 luni.

Potrivit punctului 10.10 al contractului de credit încheiat între cedent și pârât este specificat că, creditorul este în drept să cesioneze drepturile și obligațiile sale ce rezultă din prevederile contractului.

Conform pct. 1.1. al contractului de cesiune nr. 3 din 19.05.2026 încheiat între OCN „Ecofinance Technologies” SRL și „Debit Lex” S.R.L., se atestă că, obiectul prezentului contract constă în cedarea de către cedent în favoarea cesionarului a dreptului de creanță împotriva debitorilor săi.

Punctul 1.4. din contractul de cesiune enunțat, statuează că, cedentul cesionează, iar cesionarul preia toate drepturile de creanță ale cedentului, împreună cu drepturile de garanție și alte drepturi accesorii acesteia, care rezultă din contractele de creditare încheiate de către cedent cu clienții săi și care au datorii neachitate față de cedent, inclusiv drepturile prezente și/sau viitoare legate de recuperare a creanței și/sau a dobânzilor, comisioanelor și/sau a penalităților contractuale și/sau în baza legii, precum și/sau dreptul de a calcula în continuare, în temeiul contractului și/sau în temeiul legii dobânzi de întârziere și penalități, până la achitarea integrală a datoriei de către debitor, precum și/sau dreptul de a urmări executarea integrală a creanței pe cale judiciară și/sau cea de executare; precum și/sau dreptul de a prelucra datele cu caracter personal ale debitorului, inclusiv de a transmite datele despre restanță birourilor istoriilor de credit.

În continuare, potrivit actului de predare/primire a drepturilor asupra creanțelor cesionate nr. 7 întocmit în baza contractului de cesiune nr. 3 din 19.05.2026, se atestă că, la 3 iulie 2026 de către OCN „Ecofinance Technologies” SRL a fost transmisă „Debit Lex” S.R.L. creanța în privința debitorului Ion Cazacu.

Conform extrasului de cont prezentat de către „Debit Lex” S.R.L., soldul la 3 iulie 2026 pe numele debitorului Ion Cazacu, rezultat din contractul de credit nr. ***** din 13 februarie 2026 fiind de: capitalul datorat – suma de 5 000 de lei, dobânda contractuală restantă în sumă de 959 de lei și comisionul de administrare în sumă de 280 de lei.

La caz, se atestă incontestabil că în baza contractului de credit nr. *****din 13 februarie 2026 pârâtul Ion Cazacu a primit împrumutul solicitat de la OCN „Ecofinance Technologies” SRL, fapt confirmat prin detaliile tranzacției MIA nr. 1587261 din 13 februarie 2026, astfel creditorul inițial și-a onorat obligațiile contractuale de acordare a împrumutului în limita de credit revolving, în mărime de 5 000 de lei.

După cum rezultă, din materialele cauzei, Ion Cazacu nu și-a onorat obligația de restituire a creditului, a cărui dată a primei scadențe fiind 13 martie 2026.

Mai mult, judecătorul reține că în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, „Debit Lex” S.R.L. a întocmit pe numele lui Ion Cazacu notificarea nr. C680 din 3 iulie 2026, prin care a solicitat rambursarea datoriei restante în mărime de 6 239 de lei în termen de 7 zile calendaristice de la data recepționării somației. Totodată, din conținutul somației rezultă că „Debit Lex” S.R.L. a indicat că în caz neconformării somației de achitare a datoriei, creditorul își rezervă dreptul de a

acționa în instanța de judecată. Art. 22 alin. (3) și (4) lit. b) din Codul civil, expres indică că, notificarea produce efecte din momentul cînd ajunge la destinatar. Notificarea se consideră ajunsă la destinatar cînd este predată la adresa poştală indicată de destinatar în acest scop ori, în lipsa acesteia, la sediul destinatarului persoană juridică sau la domiciliul destinatarului persoană fizică.

După cum denotă actele cauzei, judecătorul atrage atenția asupra faptului că pârâtul, de la primirea creditului, nu a făcut nici o achitare în contul stingerii creditului angajat, deși avea obligația de a restitui împrumutul, a cărui dată a primei scadențe fiind 13 martie 2026.

La caz, reclamantul a înaintat cererea de chemare în judecată privind încasarea datoriei ca fiind determinată de o neexecutare esențială a prevederilor contractului nr. *****din 13 februarie 2026.

Deci, instanța de judecată conchide că, reclamantul „Debit Lex” S.R.L. a inițiat în instanță o acțiune cu privire la executarea silită a unor obligații contractuale, în esență solicitând instanței încasarea din contul lui Ion Cazacu a sumei de 5 000 de lei cu titlul de datorie la corpul creditului nebancar, a sumei de 1 917,30 de lei cu titlul de dobândă contractuală restantă, a sumei de 560 de lei cu titlul de comision de gestiune, a sumei de 4 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma de 349,10 de lei cu titlu de plată a taxei de stat pentru judecarea acțiunii, suma de 200 de lei cu titlu de plată a taxei de timbru, suma de 18,50 de lei cu titlu de cheltuieli de corespondență.

În conformitate cu prevederile art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.

Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Raportând prevederile legale menționate supra la speța dată şi având în vedere că la momentul examinării cauzei în fond, pârâtul nu a prezentat instanței dovezi care ar confirma faptul lipsei datoriei față de reclamant, judecătorul concluzionează că cerința referitor la încasarea datoriei este întemeiată, astfel instanța va admite pretenția cu privire la încasarea sumei datorate la corpul creditului în mărime de 5 000 de lei.

Referitor la solicitarea privind încasarea dobânzii contractuale restante în mărime de 1 917,30 de lei și suma de 560 de lei cu titlu de plată a comisionului de gestiune, se reține următoarele.

Conform art. 1764 din Codul civil, părţile contractului de credit pot conveni asupra unei dobînzi fixe sau flotante.

Conform art. 1766 din Codul civil, creditul poate fi acordat prin punere la dispoziţia debitorului a unei sume de bani (linie de credit), pe care acesta o poate utiliza în rate în funcţie de necesităţile sale.

Dobînda pentru creditul în cont curent se calculează în funcţie de suma creditului utilizată efectiv într-o anumită perioadă.

Conform art. 1765 din Codul civil, în afară de dobîndă, părţile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

La acest capitol, judecătorul reține că, potrivit pct. 2.5 și 5.5.1 ale contractului nr. 244076002 din 13 februarie 2026, rata dobânzii care se achită de către Debitor este de 49,9685% pe an și este egală cu 0,1369% pe zi.

De asemenea, conform pct. 5.5.2. al contractului nr. *****din 13 februarie 2026, pentru utilizarea liniei de credit solicitată, debitorul va achita un comision de gestionare a creditului în mărime de 0,04% pe o zi de credit, din valoarea totală a creditului.

Prin urmare, conform extrasului de cont prezentat de către „Debit Lex" S.R.L., soldul la 3 iulie 2026 pe numele debitorului Ion Cazacu, rezultat din contractul de credit nr. *****din 13 februarie 2026 fiind de: capitalul datorat – suma de 5 000 de lei, dobânda de utilizare în sumă de 959 de lei și comisionul de gestiune în sumă de 280 de lei. De asemenea, potrivit calculului dobânzii și comisionului de la data cesiunii, se atestă dobânda în sumă de 958,30 de lei și suma comisionului de gestionare în mărime de 280 de lei.

Așa fiind, având în vedere existența raporturilor obligaționale între părți purtătoare de dobândă sau, după caz, comision de gestiune, rezultate din contractul de credit, și ținând cont de neonorarea corespunzătoare a obligațiilor contractuale de către pârât, judecătorul atestă ca fiind întemeiată pretenția reclamantului cu privire la încasarea sumei de 1 917,30 de lei (959 + 958,30 = 1 917,30) cu titlu de dobândă contractuală restantă și suma de 560 de lei (280 + 280 = 560) cu titlu de comision de gestiune, care urmează a fi admisă.

Raportând situaţia reţinută la prevederile legale indicate mai sus, se atestă cu certitudine că instanței nu i-au fost prezentate careva probe incontestabile ce ar confirma netemeinicia acțiunii.

Referitor la cererea reclamantului cu privire la compensarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată, judecătorul reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 82 și 90 lit. i) și l) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: cheltuielile de asistenţă juridică; alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

Conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional

părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

La caz, judecătorul atestă că, reclamantul la depunerea acțiunii a achitat taxa de stat în mărime de 349,10 de lei și taxa de timbru în sumă de 200 de lei. Așa fiind, raportând situaţia reţinută la prevederile legale indicate mai sus, judecătorul apreciază ca fiind întemeiată pretenția reclamantului cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată achitate în mărime de 349,10 de lei și taxa de timbru în sumă de 200 de lei.

În privința taxei de timbru, se ține cont de Hotărârea Curții Constituționale nr. 20 din 26 septembrie 2024, prin care a fost declarată neconstituțională interdicția compensării acesteia din contul părții care a pierdut procesul.

Cheltuielile de corespondență de 18,50 lei, aferente expedierii notificării nr. C680 din 3 iulie 2026, se compensează în temeiul art. 90 lit. l) și art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4 000 de lei, judecătorul relevă următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La acest capitol, judecătorul atestă că, „Debit Lex” S.R.L. a fost reprezentată de avocatul Ion Lunca, în baza mandatului din 4 septembrie 2026, și a achitat efectiv suma de 4 000 de lei, potrivit ordinului de plată nr. 106 din 13 iulie 2026. Ordinul de plată și mandatul fac trimitere la contractul de asistență juridică nr. 14 din 29 iunie 2021, iar borderoul nr. 1 individualizează cauza și onorariul achitat.

Pentru a dovedi caracterul necesar și rezonabil al mărimii cheltuielilor, reclamantul este obligat să indice factorii care au importanță la stabilirea mărimii acestor cheltuieli (complexitate, timpul necesar; constrângerile de timp pentru avocat etc). Elemente similare pot fi găsite în art. 64 alin. (6) din Statutul Profesiei de Avocat.

Potrivit criteriilor formulate la pct. 15-17 din Recomandarea privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin decizia Consiliului Uniunii avocaților nr.2 din 30 martie 2012, pornind de la practica CEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Pentru prezenta cauză, judecătorul are în vedere și Recomandarea aprobată prin Hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților nr. 01-02 din 5 ianuarie 2026.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: *dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul). Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale,cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței*.

La caz, prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a motivat cuantumul cheltuielilor de asistență juridică prin serviciile avocatului Ion Lunca, estimate la 10 ore de lucru, la tariful de 400 lei pe oră. În borderoul nr. 1 sunt indicate consultarea clientului, studierea speței și a înscrisurilor, întocmirea și expedierea notificării, demersurile amiabile, elaborarea cererii de chemare în judecată, pregătirea anexelor, înregistrarea cererii, monitorizarea dosarului și obținerea hotărârii. Reclamantul a mai invocat complexitatea cauzei și cheltuielile generale ale cabinetului avocatului.

Așa fiind, judecătorul atestă că, avocatul Ion Lunca și-a argumentat poziția vizavi de pretenția privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică făcând referire în esență la cheltuielile biroului de avocat, complexitatea cauzei și timpul de muncă. Borderoul nr. 1 indică lucrările și durata atribuită acestora. Cuantumul rezonabil al cheltuielilor se apreciază în raport cu activitatea dovedită în prezenta cauză.

Poziția de 2,5 ore pentru activitatea extrajudiciară cumulează redactarea notificării, expedierea, discuțiile telefonice și comunicarea de acte. Înscrisul depus permite constatarea redactării notificării, iar demersurile suplimentare enumerate rămân nedovedite. Consultația separată de o oră privind rezultatul demersurilor amiabile și strategia procesuală nu este individualizată printr-o activitate distinctă de pregătirea acțiunii. Poziția de o oră pentru înregistrarea cererii, monitorizarea dosarului și ridicarea hotărârii cumulează operațiuni administrative și activități

ulterioare, fără a indica timpul efectiv aferent unei prestații juridice necesare. Impozitele, cotizațiile și costurile generale ale cabinetului invocate de reclamantă nu justifică, prin ele însele, durata imputată pârâtului.

Totuși, judecătorul recunoaște efortul avocatului și apreciază munca depusă în cadrul cauzei (acumularea probelor, redactarea cererii). Astfel, justificarea insuficientă a unei părți din cheltuieli nu este un motiv suficient pentru a respinge integral această pretenție (Cauza CEDO Levința vs Moldova, 16 decembrie 2008, para. 117). În orice caz, această împrejurare va influența mărimea sumei care poate fi compensată.

Prin urmare, judecătorul notează că, avocatul reprezintă reclamantul pe mai multe cauze civile care sunt asemănătoare după natura lor, iar circumstanțele de drept și esența încălcării drepturilor sunt similare în mare parte în fiecare caz (Cauza CEDO Lupăcescu și alții vs Moldova, 21 martie 2006). În plus, cauza a fost examinată în procedură scrisă care implică un efort și un timp mai redus din partea avocatului în comparație cu serviciile prestate într-o cauză aflată în procedură generală, or, ședințe de judecată cu prezența participanților la proces nu au avut loc, acțiunea fiind examinată unipersonal.

De asemenea se remarcă că, deși avocatul reclamantului indică în motivarea acțiunii asupra cheltuielilor de deplasare la sediul instanței de judecată, judecătorul subliniază că, cererea de chemare în judecată a fost depusă prin intermediul oficiului poștal (f.d. 26). Astfel, judecătorul apreciază argumentele reclamantului ca fiind declarative, generale fără a individualiza acțiunile avocatului exclusiv pentru prezenta cauză.

Mai mult, în același sens, judecătorul reține că, „prin decizia din 29 octombrie 2025, pronunțată în dosarul nr. 2a-69/2025, Curtea de Apel Sud, sediul Comrat, a respins apelul declarat de OCN „Expres-Credit” S.R.L. și a menținut hotărârea Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, în partea compensării cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1 500 de lei din cei 3 000 de lei achitați avocatului. Curtea de apel a avut în vedere că litigiul a fost examinat în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, iar activitatea avocatului, deși importantă pentru soluționarea cauzei, a constat în principal în redactarea, motivarea și depunerea cererii de chemare în judecată”.

Pentru motivele enunțate supra, judecătorul conchide că, cheltuielile de asistență juridică pretinse de reclamant nu sunt rezonabile în mărimea solicitată. În asemenea condiții, judecătorul acordă reclamantului cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1 500 de lei, pe care le apreciază ca fiind necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

În contextul celor elucidate, judecătorul concluzionează că, cerințele reclamantului își găsesc suportul de fapt și de drept şi urmează a fi admise parțial.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241, 243, 255, 276^2-276^4 din Codul de procedură civilă, judecătorul

h o t ă r ă ș t e :

Partea dispozitivă:

Se admite parțial acțiunea.

Se încasează de la Ion Cazacu, IDNP – *****, în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Debit Lex”, IDNO – 1021600028068, datoria rezultată din contractul de credit nebancar nr. *****din 13.02.2026, în sumă totală de 7477,30 (șapte mii patru sute șaptezeci și șapte, 30) de lei.

Se încasează de la Ion Cazacu, IDNP – *****, în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Debit Lex”, IDNO – 1021600028068, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1500 (una mie cinci sute) de lei, cheltuielile judiciare constituite din plata taxei de stat în sumă de 349,10 (trei sute patruzeci și nouă, 10) de lei, cheltuieli de corespondență în sumă de 18,50 (optsprezece, 50) de lei și a taxei de timbru în sumă de 200 (două sute) de lei.

În rest, acțiunea în partea cheltuielilor de asistență juridică (în cuantum de 2500 de lei) se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă.

Hotărârea se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Judecătorul
Judecătoriei Cimișlia Alexandru Ciorba